

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1350 23 tháng 5 năm 2021

Dũng Hành

*Dũng hành tự đạt lý thâm sâu
Rõ lẽ Trời ban rất nhiệm mầu
Thực hành chơn pháp chung hành tiến
Tâm đạo quang minh rõ chung tâu*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Người đời ai ai cũng sợ bệnh tại sao?
- 2) Làm cho mọi người đều vui thì không khí có tốt không?
- 3) Người đời muốn biết những chuyện gì mình chưa hiểu và ham vui, thích xem những người khác sáng chế tại sao?
- 4) Bé đi khắp các nơi trong tuần Bé có mệt không?
- 5) Nhiều người không tin tiền kiếp đã phạm tội mới trở lại làm người tại sao?
- 6) Từ nơi lạnh 12 độ Bé đến nơi nóng 30 độ Bé có bị mất giấc ngủ hay không?
- 7) Tại sao có người gặp được Bé lại khỏe, có người gặp được Bé tự cảm thấy mệt tại sao?

1) 27-02-95

Hỏi: Người đời ai ai cũng sợ bệnh tại sao?

Đáp: Thưa người đời ai ai cũng muốn vui và sợ bệnh cả, vì chưa hiểu được sự quân bình của tâm thức. Cho nên không thể tự cứu trong lúc ban đầu, chỉ biết ăn vui động loạn cho đến lúc hồn lìa xác là xong một cuộc hành trình tại thế. Nghe tu lại sợ mất mát tình tiền duyên nghiệp, từ cái có trở thành không mà không hay, lặn độn một kiếp làm người trí không sáng tâm không minh nguyên lý của chính mình

Kệ:

*Đường đi có sẵn hành trình tiến
Tự giác tự mình tự tiến lên
Hoại nát không hay thân tạm bợ
Trì tâm tu luyện tự hành xuyên*

2) 28-02-95

Hỏi: Làm cho mọi người đều vui thì không khí có tốt không?

Đáp: Thưa mọi người đều vui thì không khí sẽ tốt, cho nên người đồng tu thì không khí sẽ được thiên lành hơn

Kệ:

*Hướng về thanh tịnh ý không sòn
Thanh tịnh bình an lại biết ơn
Đời đạo song hành tâm đạt đạo
Qui y Phật Pháp chẳng thua hờn*

3) 01-03-95

Hỏi : Người đời muốn biết những chuyện gì mình chưa hiểu và ham vui, thích xem những người khác sáng chế, tại sao?

Đáp : Người đời muốn biết những chuyện gì mình chưa hiểu và ham vui, thích xem những người khác sáng chế, ngược lại người tu thiên thích thanh tịnh và hiểu mình nhiều hơn, người đời tiến hóa theo chiều hướng hướng ngoại, người tu thì hướng về tâm linh

Kệ:

*Hành trình tạm bợ gọi nguyên âm
Tự thức tự tu tự tái tâm
Duyên đạo tình đời qui một mối
Thực hành tự thức chẳng sai lầm*

4) 02-03-95

Hỏi: Bé đi khắp các nơi trong tuần Bé có mệt không?

Đáp: Thưa Bé đi khắp các nơi trong tuần, Bé được khỏe thêm lên vì Bé được nhìn thẳng các giống dân đều có sự ham thích giống nhau, đua nhau tiến hóa từ động loạn cho đến thanh tịnh, trong nguyên lý có có không không, cuối cùng phải bỏ xác ra đi

Kệ:

*Sống còn dự cuộc đua thi tiến
Tạo khổ tạo mê tự tạo phiền
Khó tránh mê lầm trong chốn lát
Triền miên học hỏi chẳng an yên*

5) 03-03-95

Hỏi: Nhiều người không tin tiền kiếp đã phạm tội mới trở lại làm người tại sao?

Đáp: Thừa nhân nào quả nấy không sai, sự kết quả của ngày nay là do sự gieo trồng từ kiếp trước mà không hay biết gì, cho nên mọi người ở trần gian này đều khổ cả, nhưng cách khổ khác nhau, để có cơ hội thanh toán và tiến hóa, nằm trong nguyên lý tự thức tâm

Kệ:

*Tiến trong động loạn thì thâm giải
Khổ cảnh mê say tự miệt mài
Lôi cuốn tình đời trong kích động
Dở hay phải tiến tự an bài*

6) 04-03-95

Hỏi: Từ nơi lạnh 12 độ Bé đến nơi nóng 30 độ Bé có bị mất giấc ngủ hay không?

Đáp: Thừa Bé vẫn được bình an đến nơi, vẫn thiền tốt, Bé cảm thấy giấc ngủ như thường lệ, lúc này Bé khỏe và không thấy có gì trở ngại cả. Lúc chưa tu cảm thấy mệt hơn bây giờ, những bệnh mệt mỏi trong người đều tan biến cũng nhờ đêm tu thiền và tập thể thao

Kệ:

*Hướng thượng tự tu thật nhiệm mầu
Cơ hình thay đổi thật là mau
Lúc nào cũng trẻ không còn bận
Trí sáng tâm minh tự đối trao*

7) 05-03-95

Hỏi: Tại sao có người gặp được Bé lại khỏe, có người gặp được Bé tự cảm thấy mệt tại sao?

Đáp: Thừa mỗi người có một trình độ đạo đức khác nhau, người tâm thức chịu buông bỏ mọi sự của thế gian thì luồng điện tâm thức được rút nhẹ. Ngược lại còn sợ mất mát thì tự cảm thấy bất an và dãi dãi, tâm không trụ, trí không an, điện năng loạn xạ, thắc mắc đủ điều ngồi không yên

Kệ:

*Tâm an chẳng cảm buồn phiền
Trí tuệ phân minh tự cảm yên
Tâm đạo dồi dào tâm tự thức
Tự mình cải tiến tự mình yên*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Thiền Đường

*Thiền đường là chỗ giao liên độ
Thức giác bình tâm triển trận đồ
Muru độ nhơn quần trong biển chuyển
Tự mình giúp họ nguyện nam mô*

*Nam mô tận độ giao liên
Cùng tu cùng tiến giải phiền nội tâm
Cảm minh thiên địa tự tâm
Qui về một mối khỏi làm khỏi sai
Chơn tâm phát triển thanh đài
Về nơi thanh tịnh tiến hoài không ngưng
Điển tâm khai triển vui mừng
Khai thông trí tuệ từng bừng dựng xây
Của Trời phát triển hằng ngày
Độ tha chung hợp vui vầy cảm giao
Cảm thông muôn sắc muôn màu
Cùng chung phát triển cùng tàu về quê
Chẳng còn loạn động chấp mê
Giải bày rõ rệt hương quê của hồn
Lý hòa phát triển sanh tồn
Hồn tu hồn tiến hồn xuyên cảnh đời
Thức tâm học hỏi hợp thời
Vui hành chánh pháp đời đời dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Ai mà thức giác ai say tình Trời
Bằng lòng nhịn nhục lập đời
Tân dân thánh đức hợp thời tiến thẳng*

Vĩ Kiên

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

THIỀN CHUNG TẠM BIỆT

Melbourne, ngày 20, năm 1984.

Hôm nay là ngày chung thiền, cũng là ngày chót trong 3 ngày Đại Hội Úc Châu. Các Bạn đã về đây sinh hoạt gia đình Vô Vi tại Úc Châu ; huynh đệ, tị muội vui mừng trong lúc gặp gỡ cũng như trong giờ phút bàn bạc trong Đại Hội : chúng ta đã nuôi dưỡng tình thâm huynh đệ, tị muội, mong có ngày

được tái ngộ đầy đủ. Trong ba ngày, huynh đệ, tỉ muội chúng ta đã có một nếp sống khác thường, là chúng ta sống bất cứ nơi nào, ăn nơi nào, chung vui, đàm đạo, bàn bạc, trong con đường giải thoát.

Chúng ta tự phá mê, phá chấp, để xây dựng niềm tin sẵn có của mọi cá nhân, hướng về Đấng Cha Lành, hướng về Mẫu Mẹ, hướng về tình thương bất diệt ; chúng ta, trong tinh thần “Đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu”, tham thiền nhập định, tưởng đến tình thương cao quý nhất, luôn luôn ân độ và trực triền cho chúng ta tự thức.

Đêm đêm các Bạn tu, cầu xin được sớm giải thoát, giải nghiệp duyên tại thế để được thanh thoát thăng hoa trở về Nguồn Cội. Người Cha yêu quý luôn luôn nâng đỡ, săn sóc, không bao giờ rời xa các Bạn ; người Mẹ hiền cũng không bao giờ quên chúng ta : niềm thồn thức trong lòng, mọi người đã mang xác phàm, mắt phàm, tai phàm, miệng phàm, mũi phàm, một khối óc trần trược tại thế, lại muốn tất cả những vị thiêng liêng phải trình diện trước mắt, mới đặt niềm tin ; cho nên, càng tu càng trì trệ, nhưng không thấy rõ thiêng liêng đã ẩn tàng trong tâm thức của chính chúng ta mà không thấy.

Thiên nhiên là ai ? Sự linh động sáng suốt trong tâm thức các Bạn hiện tại đang ngồi thiền, tại sao các Bạn cảm thấy, “Tui lằng lằng, lằng lằng được rước lên” ? Rước lên, các Bạn đi đâu ? Chúng ta đi về sở nguyện sẵn có của chính chúng ta : chúng ta biết quý yêu Mẹ hiền, quý yêu đức Diêu Trì Kim Mẫu đã vì chúng ta khóc thời như mưa, ngày đêm mong đợi, vì chúng ta đã lặn lội trong cảnh đau khổ, mê muội, bị lôi cuốn, bị trói buộc bởi những hoàn cảnh bất chánh, quên nguồn cội ; rồi đâm ra tưởng ta là nhất, ta là biết, ta là quán thông ; nhưng mà kỳ thực chưa hiểu ; chưa hiểu đến chính mình, làm sao quán thông được ?

Cho nên, mỗi mỗi tu chỉ có hành chút để trở về với sự chơn giác, lập lại trật tự với chính mình ; nhưng mà trôi trôi, sụp sụp, không chịu tiến ; bán tin bán nghi, nghi kỵ đủ thứ, thiếu dũng, thiếu khai triền tâm thức. Chính mình không tin cậy mình, làm sao tin cậy được Cha Trời, Mẹ Đất ? Ta ôm một cái thể xác cấu trúc bởi siêu nhiên tinh vi vô cùng ; ai đã làm, ai đã độ, ai đã xây dựng cho chúng ta có cái cơ duyên âm no, thức giác trên đường tu học ? Nhưng ngày hôm nay chúng ta lại phản lại, và không thấy rõ cái điều sáng suốt đó luôn luôn ẩn tàng trong tâm thức của chính chúng ta : quên ta và không biết đường đi, tự hủy lấy tâm thức mà thôi, cho nên càng ngày càng trì trệ, tạo sự đau khổ, tạo nghiệp duyên và sự khổ buồn trong tâm thức. Cho nên, con người luôn luôn bị đưa vào trong xó kẹt, hết tiền nỏ, nhưng đẹp cái cống cao ngã mạn, đẹp cái tự đắc tự cao là một đường lối giới hạn tâm thức rõ rệt, tưởng mình là hiểu hết.

Cho nên, cố gắng ; chúng ta cố gắng, chúng ta mỗi người chúng ta đều nằm trong cái trạng thái đó : đang bị kẹt vì tâm thức eo hẹp ; sống trong quảng đại quần chúng, sống trong sự hòa hợp cả Càn Khôn Vũ Trụ, nhưng mà không sao phát triển được cái kiến thức vô cùng, vì ta phải chấp, mê, mà không hiểu sự sai lầm của chính ta, cho nên vẫn kẹt và không tiến : mất quân bình, không được lên cao ; mất quân bình không trở về với thanh tịnh !

Hiểu điều này, nhưng mà Trời Phật vẫn ban cái ơn cuối cùng ở Kỳ Ba đây, ban cái pháp rõ rệt khừ trừ lưu thanh để cho hành giả tự hành, tự tiến, tự kiểm chứng từng giai đoạn, từng bước tiến sẵn có của chính mình. Nhưng rồi cũng bỏ công hành chút thôi ; muốn đạt tất cả, mà không được ! Chúng ta cũng thấy rằng không được : lúc ta hành, ta muốn, với lời đại nguyện, với lời cầu xin ; nhưng mà không đến ; tại sao ? Vì sự động loạn, sự động loạn nhiều hơn sự thanh tịnh ; làm sao chúng ta về với Đấng Thanh Tịnh được ? Đấng Thanh Tịnh luôn luôn, luôn luôn ở trước mắt, sau lưng, và ở trong ta. Không thấy : sáng tạo được ta ra, thì mới kiểm soát ta được ; nhưng mà ta không thấy, ta không

thấy được sự kiểm soát tinh vi, một ý trí công cao ngạo mạn phản đối Bề Trên, không biết giá trị của Bề Trên, thì sẽ đưa tâm thức giới hạn và đi xuống mà không hay. (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Tu cần thực hành hay cần lòng từ bi

Bạn Đạo : Theo như Bác Tám thấy, thí dụ mình tu mà mình không có thực hành, mình không có thực hành cái Soi Hồn, này kia, nhưng mà lòng từ bi mình có.

Đức Thầy : Không có ; cái đó không có đi đến đâu.

Bởi vì cái lòng mình nói trong ý niệm từ bi, chớ chưa chắc từ bi !

Tự mình cho mình là từ bi ; chớ người ta gạt hết ! Có một ngàn một, 1000 đô la, họ gạt mình một ngàn, cái rồi là tính đi thừa rồi đó ; ứ rồi đó !

Đâu có từ bi ; thấy không ?

Ác tổ nội, mà nói mình từ bi cái gì ? Ăn miếng thịt, nhai thiệt nát, nuốt cái ột mà ;

Thấy không ? Nhưng mà đặng này người ta tu rồi, lập lại trật tự : ta nhai, ta nuốt ; nhưng mà ta thấy cái hạnh hy sinh của con thú, vì kiếp trước nó làm vậy ;

Rồi bây giờ nó muốn hy sinh thân xác để tiến thân, sống với con người ! Mình quán thông tới cái chỗ đó ; rồi khi mình ăn vô, mình nuốt vô, mình thấy nó ; thì cái chấn động của nó về với cái chấn động thanh tịnh của mình đã đào, đã khai thác ở trong cái Tiểu Thiên Địa này ; mình dẫn nó tiến hóa !

Cái Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, là khứ trực lưu thanh : đuổi cái trực đi trở về cái thanh ; thì nó đồng đi tiến về thanh là, “Tân độ chúng sanh,” chớ không phải ăn !

Nó đi ngược rồi : nó không phải ăn mà sung sướng ; không có vụ đó ;

Không phải ăn sung sướng ! Cho nên, người ta nói “Tân độ chúng sanh.” Cho nên, con người xuống thế gian tạm thôi, đâu có phải là vĩnh viễn đâu ; đâu có ai vĩnh viễn đâu ?

(Tất niên Mậu thìn 5/2/89)

THƯ TỪ LAI VĂNG

S ngày 12.03.1993

Kính gửi Thầy,

Con có vài hàng kính thăm Thầy cũng bà Tái
thước mặt khỏe o con xin thăm sự cũng Thầy ít hàng
là nhân dịp ba bạn đạo ở xa về là anh Châu, chị
Nga, chị Ngọc, con rất mừng là gặp lại Ngọc (người đã
hướng dẫn con gặp Thầy để học đạo) Nhờ PLVVKHNBPP mà
giờ này con mới không không mà tỉnh trí chúng vui cũng
bạn đạo ở xa về

Thầy ơi! bửa ăn thanh đạm chúng con mới
các bạn chúng vui được như ý Thầy à! Hôm đó con
có cần xin sự tỏ và Thầy cũng thức Phật giáo làm cho
chúng con được một bữa đạm đạo rồi mới những gì con
thức mặt trong vấn đề Thanh lọc ù. ù.

Từ khi Thầy gửi cho con cuốn sách Thanh lọc
con theo đó thức hành, con đỡ bệnh và bớt nóng nảy, con
chuyển cho các bạn Thanh lọc, biết quả thực con hiểu!
Con rất mừng gặp anh Châu (người Việt cuốn sách Thanh lọc)
chúng con đạm đạo rất là vui! chúng con hiểu ba sự tỏ
và Thầy đã giúp chúng con được gặp gỡ nhau! một
đi bạn học vui đến tối vẫn còn vui! Thầy ơi giờ này con
mới hiểu chỉ có "Đạo" là nguồn an ủi và lý tưởng giúp
con mà thôi! con viết đôi dòng xin Thầy hiểu cho con chút
trí thấy tỏ và bạn đồng môn chân thức mới sống đời
thời lòng nhau những lúc nghiệp lực lôi cuốn mà không
cường được! con dờ tâm nên bài học của con là mẹ và
anh chị em trong gia đình và cùng thêm bạn đạo nữa Thầy à!
Con đã chấp nhận nhìn nhận như Thầy đã khuyên những
nhiệm khi con cũng sẵn si Thầy à! xong là biết mình sai! con
nhìn là nhìn bên ngoài thôi! Tôi nghĩ công phu nó ra liền liền!
niệm Phật cũng không tâm thức! con biết mình bực bội, các
Tiền theo như đó rồi về quê! con chấp nhận dù sao con cũng
không quyết tu, Thầy đâu có bỏ con! con ao ước một ngày
nào đó con được gặp Thầy và được đi ĐHQV! in đây
ngày gần đây chúng con đi
chuyến ho cấp ba bạn Châu,
Nga, Ngọc rất là vui!

thời mau khỏe. con xin tâm sự cùng Thầy ít hòng
là nhân dịp ba bạn đang ở xa về là Anh Châu, chị
Nga, chị Ngọc, con rất mừng là gặp lại Ngọc (người đã
hướng dẫn con gặp Thầy để học đạo) Nhờ PLVVKHNBPP mà
giờ này con mới không những mà tình tứ chung vui cùng
bạn đang ở xa về

Thầy ơi! bữa ăn thanh đạm chúng em mới
các bạn chung vui dưới ánh trăng! Hôm đó con
có cảm xúc rất tốt và Thầy cũng thức Phật giáo làm cho
chúng con được một bữa ăn đạo đời mới những gì con
thực mắc trong vấn đề Thanh lọc. V.V.

Từ khi Thầy gửi cho con cuốn sách Thanh lọc,
con theo đó thực hành, em đỡ bệnh và bớt nóng nảy, em
chuyên cho các bạn Thanh lọc, kết quả lớn con nhớ!
Em rất mừng gặp Anh Châu (người Việt cuốn sách Thanh lọc)
chúng con đang đạo rất là vui! chúng em nhớ ba sư tổ
và Thầy đã giúp chúng con được gặp gỡ nhau! một
chị bạn học với đến tối vẫn còn vui! Thầy ơi giờ này con
mới hiểu chữ có "Đạo" là nguồn an ủi và lý tưởng giúp
con mà thôi! em viết đôi dòng về Thầy hiền cho con chữ có
tình Thầy tỏ và bạn đồng môn chân thực mới sống đời
thời lòng nhau những lúc nghiệp lực lôi cuốn mà không
cưỡng được! con dốc tâm nên bài học của con là mẹ và
mồ côi em trong gia đình và cũng hiểu bạn đạo nữa Thầy à!
con đã chấp nhận nhìn nhận như Thầy đã khuyên những
nhiệm khi em cũng sẵn lòng! Keng là biết mình sai! em
nhìn là nhìn bên ngoài thôi! Tôi nghĩ cũng phải có lý do nên
nhiệm Phật cũng không tự tâm được! con biết mình bất hạnh, cần
tiên theo một lối sống mới! con chấp nhận dù sao con cũng
cố gắng quyết tu, Thầy đến có bố em! con ao ước một ngày
nào đó con được gặp Thầy và được học ĐHVV! ngày gần đây chúng con được
chuyện trò với ba bạn chân
Nga, Ngọc rất là vui!
con xin ngưỡng kính chúc Thầy
mau khỏe
Kính thư Thầy
con

PAR AVION VIA AIR MAIL

PAR AVION VIA AIR MAIL

0 4 1

lưu

Hòa Lan, ngày 12 tháng 9 năm 1993

L con,

Thầy đã nhận được thư con được biết chúng con đã có cơ hội sum họp trong giây phút thiêng liêng tốt đẹp.

Mỗi mỗi đều do tâm con người mà ra, chúng ta người tu Vô Vi chỉ biết lo thực hành pháp môn để sửa tâm sửa tánh, hạnh đức tràn đầy trong chu trình tiến hóa thì tình huynh đệ không bao giờ xa vắng. Trời Phật chứng tâm cho mọi người tự thức giác và thật thà với chính họ. Con khảo đảo cũng là do tâm hướng ngoại mà thôi. Nay các con có tâm có pháp là điều quý nhất ở trần gian này, chỉ chờ sự dày công thực hành của chính các con nhiên hậu các con mới vượt khỏi được tầng số động loạn ở trần gian, lúc ấy con mới thấy rằng trần gian đồ thị giả, không có một việc nào thật. Chỉ lo phát triển tâm từ bi độ xác và ảnh hưởng chúng sanh mà thôi. Trước khi Thầy rời khỏi VN, Thầy cũng có nói một câu tại thiền đường Hồ Văn Em, **"Còn Trời, còn Đất còn ta là còn thái bình"**, rồi đây chúng ta sẽ có cơ hội chung vui trong cảnh thanh bình tự thức.

Bao nhiêu năm rời khỏi chúng con cho đến nay, đêm đêm Thầy vẫn một lòng tu học không thay đổi.

Chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, chuyện tâm lo tu học thì sẽ có cơ duyên hội tụ tốt đẹp do Trời an ban.

Chúc con vui tiến và tu hành tinh tấn.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 21, 23-05-2021

- Băng chung thiền bạn đạo các nơi: [Của Cải Và Nhân Sinh](#)

<https://youtu.be/5ci2t2QVxjU>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Chuyện huyền diệu mà các bạn sẽ làm ở tương lai - Bế Mạc Đại Hội Vô Vi kỳ-1 7-5-1982

<https://youtu.be/25cDPggWsRU>

Bộ đầu hiện tại không phải của ta nhưng mà Thanh Điền mới là của ta - Hậu Đại Hội Vô Vi kỳ-1 7-6-82

<https://youtu.be/EJOookHW2Hk>

Đời là bãi trường thi mà nó dạy chúng ta - Hậu Đại Hội Vô Vi kỳ-1 7-6-1982

<https://youtu.be/fGueUtKju20>

- Radio Nam California tuần này.

<https://youtu.be/jChJSefSK8U>

- Một tuần nghe một bản nhạc: Cuộc Đời Hành Đạo của Đức Thầy

<https://youtu.be/PVP5bGYoEeg>

Ban video kính mời